

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 282

22e jaargang

12 november 1979

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

Nr. 446/77 van de heer Ligios aan de Commissie Betreft: In het Verenigd Koninkrijk geldende gezondheidsvoorschriften betreffende de invoer van tomatenpuree (Aanvullend antwoord)	1
Nr. 102/79 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Amerikaanse wet op de controle van giftige chemische stoffen	2
Nr. 191/79 van de heer Seefeld aan de Raad Betreft: Zeescheepvaartbeleid	3
Nr. 216/79 van de heer Ansquer aan de Raad Betreft: Verlaging van de compenserende bedragen voor de landen met een zogenaamde sterke munt	4
Nr. 225/79 van de heer Schyns aan de Raad Betreft: Gevolg te geven aan de verlangens van staatshoofden en regeringsleiders (controle op concentraties)	5
Nr. 240/79 van de heer Bordu aan de Raad Betreft: Invoering van het Europees Monetair Stelsel	6
Nr. 251/79 van de heer Seefeld aan de Raad Betreft: Invoering van een Europees rijbewijs	6
Nr. 256/79 van de heer Glinne aan de Raad Betreft: Toegang tot werkzaamheden in overheidsdienst en de interpretatie van artikel 48, lid 4, van het Verdrag van Rome	7
Nr. 260/79 van de heren Berkhouwer en Geurtsen aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van statistische definities en gegevens inzake gezondheidszorg	8
Nr. 288/79 van de heer van Miert aan de Raad Betreft: Wijziging van de accrediteringsprocedure als gevolg van de houding van de Commissie in de zaak-ROUSSOS	8
Nr. 290/79 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Discriminatie in het gehele onderwijsstelsel	9

(Vervolg z.o.z.)

Inhoud (vervolg)

Nr. 309/79 van mevrouw Clwyd aan de Raad Betreft: Gevolgen voor het Verenigd Koninkrijk van de ontwerp-richtlijn betreffende illegale immigratie en tewerkstelling	10
Nr. 310/79 van mevrouw Hoff, mevrouw Clwyd en de heren Boyes, Linde en Schmitt aan de Commissie Betreft: Discriminatie van vrouwen die in dienst zijn bij het Britse leger in Duitsland	10
Nr. 323/79 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Publikaties voor de scholen	11
Nr. 341/79 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: Valorisatie van de communautaire voorraden cokeskolen	12
Nr. 357/79 van de heer Glinne aan de Raad Betreft: Energiebesparend apparaat	12
Nr. 367/79 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Stelsel van algemene preferenties ten aanzien van China en Bulgarije	13
Nr. 371/79 van mevrouw Caretoni Romagnoli aan de Commissie Betreft: Uitstalling van het tijdschrift „Vrouwen in Europa”	14
Nr. 384/79 van mevrouw Wieczorek-Zeul aan de Commissie Betreft: Oprichting van een inkooporganisatie van gemeenschappelijk nut door de Europese Gemeenschap	14
Nr. 396/79 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Aantal gepensioneerde EG-ambtenaren	15
Nr. 411/79 van de heer Normanton aan de Commissie Betreft: EOF-lening en de textielindustrie	16
Nr. 444/79 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Opslag van radioactieve afvalstoffen	17
Nr. 445/79 van de heer Key aan de Commissie Betreft: Energie	18
Nr. 446/79 van de heer Bøgh aan de Commissie Betreft: Financiële garanties van de zijde van multinationale ondernemingen voor communautaire activiteiten	19
Nr. 488/79 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: „Controle” van de olieprijs	20
Nr. 499/79 van de heer John David Taylor aan de Commissie Betreft: Infrastructuur vervoer	20
Nr. 505/79 van de heer John David Taylor aan de Commissie Betreft: Steun aan Ulster van de EIB	21
Nr. 527/79 van de heer O'Leary aan de Commissie Betreft: Energie	22
Nr. 546/79 van de heer Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: De heer Wang Ah Wah	23

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 446/77

van de heer Ligios

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1977)

Betreft: In het Verenigd Koninkrijk geldende gezondheidsvoorschriften betreffende de invoer van tomatenpuree

Kan de Commissie uiteenzetten in hoeverre de in het Verenigd Koninkrijk toegepaste gezondheidsvoorschriften inzake tomatenpuree de invoer hiervan uit andere Lid-Staten van de Gemeenschap afremmen of verhinderen?

Wat overweegt de Commissie te doen ter opheffing van deze discriminatie, die de invoer uit derde landen bevoordeelt?

Aanvullend antwoord ⁽¹⁾*(9 oktober 1979)*

In aanvulling op haar antwoord van 4 augustus 1977 kan de Commissie het geachte Parlements lid thans de resultaten van haar onderzoek mededelen.

Het door het geachte Parlements lid genoemde probleem betreft de mogelijke aantasting van tomatenconcentraat door schimmels. De mate van besmetting wordt over het algemeen afgeleid uit het aantal positieve veldjes, dat microscopisch wordt bepaald met behulp van de methode van Howard.

Volgens de door de Commissie ontvangen informatie wordt door de Britse overheid voor alle soorten tomatenconcentraat, ongeacht het land van oorsprong, een schimmelgetal van maximaal 50 % toegestaan (d.i. maximaal 50 % positieve veldjes). Hierbij dient overigens te worden opgemerkt dat deze norm in de praktijk uitsluitend geldt voor ingevoerd tomatenconcentraat, aangezien het produkt in het Verenigd Koninkrijk zelf niet wordt vervaardigd.

⁽¹⁾ Een voorlopig antwoord werd reeds op 4. 8. 1977 gegeven (PB nr. C 223 van 19. 9. 1977, blz. 19).

De Commissie beschikt niet over gegevens ten aanzien van de hoeveelheden tomatenconcentraat waarvan de invoer in het Verenigd Koninkrijk niet zou zijn toegestaan, wegens een te hoog schimmelgetal.

De Commissie is van mening dat het door het geachte Parlements lid genoemde probleem slechts kan worden opgelost indien voor de gehele Gemeenschap geldende limieten worden vastgesteld voor het schimmelgetal van tomatenconcentraat. Aangezien het een zeer ingewikkeld

probleem betreft kan de Commissie momenteel nog niet mededelen wanneer zij in staat zal zijn voorstellen in die zin in te dienen.

Voorts kan worden geconstateerd dat in de afgelopen jaren de verhouding tussen de uit derde landen en uit de Lid-Staten, in het Verenigd Koninkrijk ingevoerde hoeveelheid tomatenconcentraat, tamelijk stabiel is gebleven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 102/79

van de heer Jahn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1979)

Betreft: Amerikaanse wet op de controle van giftige chemische stoffen

In de paragrafen 249 en 268 van het Twaalfde Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen 1978 wordt er onder meer op gewezen dat de Commissie in verband met de Amerikaanse wet op de controle van giftige chemische stoffen („Toxic Substances Control Act” – TOSCA) aandacht heeft besteed aan het vraagstuk van de gevolgen van nieuwe chemische stoffen voor het milieu.

1. Tot welke resultaten is de Commissie bij de behandeling van dit vraagstuk gekomen?
2. Welke mogelijkheden tot samenwerking tussen de Gemeenschap en de VS ziet de Commissie op dit gebied?
3. Welke bepalingen van de „TOSCA” acht de Commissie onaanvaardbaar voor de Gemeenschap?
4. Kan de Commissie een beknopt overzicht geven van de stand van de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en de VS inzake de toepassing van de bepalingen van de „TOSCA” op produkten uit de Gemeenschap?

Antwoord

(11 oktober 1979)

1. Het Parlement kent het belang dat de Commissie hecht aan het probleem van de gevolgen van nieuwe chemische stoffen voor het milieu.

Het heeft trouwens zijn goedkeuring gehecht aan het initiatief van de Commissie om de Raad een ontwerp-richtlijn voor te leggen die de zesde wijziging inhoudt van Richtlijn 67/428/EEG van de Raad van 27 juni 1967 ⁽¹⁾ betreffende gevaarlijke stoffen. Deze richtlijn, waarover de Raad op 19 juni 1979 overeenstemming bereikte, houdt in dat de gevolgen voor de mens en voor het milieu van nieuwe chemische stoffen op basis van bepaalde procedures dienen te worden beoordeeld, voordat ze op de markt worden gebracht.

Deze richtlijn voert in het bijzonder een controlesysteem in, dat overeenkomt met het systeem dat is opgenomen in deel 5 van de Amerikaanse wet op de controle van giftige chemische stoffen (Toxic Substances Control Act – TOSCA).

2 en 4. De Gemeenschap is van mening dat een samenwerking met de Verenigde Staten op dit gebied onontbeerlijk is omdat toepassingsbepalingen van de TOSCA die afwijken van de toekomstige communautaire wetgeving het handelsverkeer kunnen belemmeren en de vernieuwing in de chemische industrie kunnen afremmen.

Zich bewust van de moeilijkheden die kunnen rijzen, heeft de Commissie op 30 mei 1978 van de Raad de

⁽¹⁾ PB nr. 148 van 11. 7. 1967, blz. 10/67.

toestemming gekregen om onderhandelingen aan te knopen met de overheidsinstanties van de Verenigde Staten. In 1978 werden met de Amerikaanse autoriteiten twee vergaderingen gehouden. Deze vergaderingen werden voorafgegaan door overlegvergaderingen met vertegenwoordigers van de Lid-Staten. De Commissie heeft ook met de vertegenwoordigers van de Europese chemische industrie (CEFIC) verschillende vergaderingen gehouden.

De besprekingen handelden hoofdzakelijk over de uitvoeringsbepalingen van de TOSCA met betrekking tot de kennisgeving vóór de fabricage van nieuwe chemische stoffen. De Commissie heeft vier keer aan de Amerikaanse autoriteiten de commentaren van de Gemeenschap met betrekking tot deze bepalingen medegedeeld. De tot op heden ontvangen antwoorden, zelfs wanneer deze opheldering van bepaalde punten hebben mogelijk

gemaakt, stellen haar echter niet in staat een oordeel te vellen over de mogelijkheden om de door onderhandelingen nagestreefde doeleinden te bereiken. Verder neemt zij actief deel aan de werkzaamheden op dit gebied in het kader van de OESO.

3. Volgens de Commissie is eigenlijk geen enkele bepaling van de TOSCA voor de Gemeenschap onaanvaardbaar. De TOSCA, in het bijzonder deel 5 en de richtlijn van 19 juni 1979 streven in feite hetzelfde doel na. De uitvoeringsbepalingen van de Amerikaanse wetgeving kunnen echter doen vrezen voor het ontstaan van bepaalde belemmeringen voor het handelsverkeer. Zoals zij reeds hierboven vermeldde is de Commissie in voortdurend contact met de Amerikaanse autoriteiten ten einde te vermijden dat dergelijke belemmeringen zich voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 191/79

van de heer Seefeld

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(30 mei 1979)

Betreft: Zeescheepvaartbeleid

1. Welke conclusies trekt de Raad uit het verslag van het Economisch en Sociaal Comité van de EG over de huidige problemen op het terrein van het communautaire zeescheepvaartbeleid?
2. Hoe staat het met de werkzaamheden die op basis van de verslagen van het Europese Parlement over de onderhavige problematiek geëntameerd zijn?
3. Acht de Raad het dringend gewenst dat tot een gemeenschappelijke actie wordt besloten om zowel de crisis in de scheepsbouw te boven te komen als de ontwikkeling van de Europese koopvaardijvloot te bevorderen?
4. Deelt de Raad de mening dat een mondiaal georiënteerde Gemeenschap, wier welvaart van een goed functionerende wereldhandel afhankelijk is, niet mag afzien van een sterke participatie in de wereldscheepsbouw en de wereldscheepvaart?

Antwoord

(11 oktober 1979)

De Raad is zich bewust van het belang van de twee basisdoelstellingen van zowel het advies van het Economisch en Sociaal Comité van 4 april 1979 over de huidige vraagstukken op het gebied van de zeescheepvaart als van de diverse resoluties die ter zake ⁽¹⁾ zijn aangenomen

⁽¹⁾ Resolutie van 20 mei 1977 betreffende de problemen van de zeescheepvaart in het kader van de Gemeenschap.
Resolutie van 14 februari 1979 over de beste manier om scheepsongelukken te voorkomen en over de regeling inzake zeetransport.
Resoluties van 10 februari 1977 en 5 juli 1978 betreffende de scheepsbouw.

door het Europese Parlement, te weten: een belangrijke deelneming van de Gemeenschap aan de internationale scheepvaart en aan de scheepsbouw en de verbetering van de veiligheid op zee.

De Raad heeft verschillende maatregelen genomen ter verwezenlijking van deze doelstellingen. Hiervan kunnen worden genoemd:

- een overlegprocedure inzake de betrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen op het gebied van het vervoer over zee;

- een beschikking betreffende de activiteiten van bepaalde derde landen op het gebied van het vervoer over zee;
- een beschikking inzake het verzamelen van gegevens over de lijnvaart in bepaalde vaargebieden;
- een verordening betreffende de bekrachtiging van het Verdrag van de Verenigde Naties over een Gedragscode voor lijnvaartconferenties;
- een regeling betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw;
- een resolutie betreffende de sanering van de scheepsbouwsector. In deze resolutie wordt met name aangegeven langs welke lijn deze sector kan worden gesaneerd.

Voorts wordt erop gewezen dat de Lid-Staten zich er tijdens UNCTAD V tegen hebben verzet dat er voor het bulktransport een systeem van vrachtverdeling gebaseerd op de nationaliteit van de schepen wordt ingevoerd.

Met betrekking tot de veiligheid ter zee heeft de Raad aangenomen:

- twee aanbevelingen met het oog op de bekrachtiging van het SOLAS-Verdrag, van het MARPOL-Verdrag en van het ILO-Verdrag nr. 147, alsmede van het Verdrag inzake de opleiding, de bekwaamheid en de wachtdienst van zeelieden;
- een richtlijn inzake het loodsen van schepen door Noordzee-loodsen op de Noordzee en het Kanaal;
- een richtlijn inzake minimumvoorwaarden waaraan bepaalde tankschepen die zeehavens in de Gemeenschap binnenvaren of verlaten moeten voldoen.

Bij de voortzetting van zijn werkzaamheden op al deze gebieden zal de Raad zeer zeker naar behoren rekening houden met de suggesties en adviezen die zijn neergelegd in de verslagen en de resoluties van het Economisch en Sociaal Comité en het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 216/79

van de heer Ansquer

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1979)

Betreft: Verlaging van de compenserende bedragen voor de landen met een zogenaamde sterke munt

Is de Raad niet van oordeel dat een reële verhoging van de landbouwprijzen in rekeneenheden de enige manier is om een verlaging van de compenserende bedragen voor de landen met een sterke munt te bewerkstelligen?

Antwoord

(11 oktober 1979)

De Raad heeft deze vraag diepgaand bestudeerd en de conclusies waartoe hij in dit stadium is gekomen, zijn uiteengezet in de overwegingen van Verordening (EEG) nr. 1265/79 van 25 juni 1979 ⁽¹⁾ houdende wijziging, ten aanzien van de Duitse mark alsmede de valuta's van de Benelux-landen, van Verordening (EEG) nr. 878/77 inzake de in de landbouwsector toe te passen wisselkoersen.

Er zij voorts aan herinnerd dat de Raad ten aanzien van de gehele problematiek van de monetaire compenserende bedragen tijdens zijn zitting van 5/6 maart 1979 het vaste voornemen te kennen heeft gegeven, de bestaande monetaire compenserende bedragen geleidelijk te verlagen om de eenheid van de gemeenschappelijke landbouwprijzen te herstellen, rekening houdend met het prijsbeleid. Deze geleidelijke verlaging kan op initiatief van de betrokken Lid-Staat worden bespoedigd.

⁽¹⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 225/79

van de heer Schyns

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1979)

Betreft: Gevolg te geven aan de verlangens van staatshoofden en regeringsleiders (controle op concentraties)

De staatshoofden en regeringsleiders van de Negen, bijeen te Parijs in december 1972, hebben de wens te kennen gegeven tot opstelling van „voorschriften waardoor kan worden gewaarborgd dat concentraties die van belang zijn voor in de Gemeenschap gevestigde ondernemingen, stroken met de economische en sociale doelstellingen van de Gemeenschap, alsmede de handhaving van een loyale concurrentie, zowel in de gemeenschappelijke markt als op de markten van derde landen”. Aldus aangemoedigd heeft de Commissie in juli 1973 aan de Raad een voorstel voor een verordening betreffende de controle op concentraties van ondernemingen voorgelegd.

In dit voorstel staat onder meer: „Iedere handeling die tot direct of indirect gevolg heeft een concentratie tussen ondernemingen of groepen van ondernemingen, waardoor deze de macht verwerven of versterken om een daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt of op een wezenlijk deel daarvan te verhinderen, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, indien ten minste één van de betrokken ondernemingen haar zetel binnen de gemeenschappelijke markt heeft en de han-

del tussen Lid-Staten door de concentratie ongunstig kan worden beïnvloed.

1. Stemt de Raad in met deze bepaling van het voorstel? Zo niet, waartegen maakt hij dan bezwaar?
2. Waarom is de Raad nog niet in staat geweest het voorstel van de Commissie (eventueel met wijzigingen) aan te nemen?
3. Acht de Raad het normaal dat aan dit eensgezinde verlangen, dat de staatshoofden en regeringsleiders in 1972 kenbaar hebben gemaakt, nog steeds geen gevolg gegeven is?
4. Is de Raad zich van het feit bewust, dat de enorme prijsverschillen, die soms in de verschillende Lid-Staten voor eenzelfde artikel van eenzelfde merk vastgesteld worden, bewijzen dat de concurrentie onvoldoende is en dat het noodzakelijk is de consumenten beter tegen te hoge prijzen te beschermen?
5. Heeft de Raad er van afgezien een verordening in deze zin goed te keuren, die overeenkomt met de wensen van de staatshoofden en regeringsleiders? Zo niet, kan hij dan zeggen op welk niveau dit vraagstuk voor het laatst door de Raad behandeld is?
6. Heeft de Raad de politieke wil tot resultaten te komen en zo ja, op welke termijn?

Antwoord

(11 oktober 1979)

Tot op heden heeft men in de Raad over het door de Commissie ingediende verordeningvoorstel betreffende de controle op concentraties nog geen overeenstemming kunnen bereiken wegens de reserves die nog bestaan ten aanzien van diverse kernpunten welke bepalend zijn voor de eigenlijke opzet der voorschriften.

Ten eerste is er de toepassing van een preventieve controle op concentraties, waarbij de vraag rijst of een verordening die in zo'n controle voorziet, gebaseerd kan zijn op de artikelen 87 en 235 van het Verdrag. Verder heeft men het toepassingsgebied van de verordening nog niet nauwkeurig kunnen afbakenen, noch ten aanzien van de vaststelling der sectoren die voor vrijstelling in aanmer-

king komen, noch voor de bepaling van de hoogte van het omzetcijfer of het marktaandeel waarbij de communautaire voorschriften van toepassing zullen zijn. Verder moet worden vastgesteld hoe een communautaire controle en een nationale controle op concentraties zonder strubbelingen parallel kunnen worden uitgevoerd.

Eveneens moet nog worden bepaald op welke wijze de samenhang tussen het beleid op industrieel, sociaal en regionaal gebied kan worden gewaarborgd en welke besluiten in communautair verband met betrekking tot de controle op concentraties kunnen worden genomen. Tenslotte rest de kwestie van de toewijzing der beslissingsbevoegdheid in het kader van de beoogde voorschriften.

De discussie over deze kernpunten is nog steeds niet afgerond en de tekst betreffende de controle op concentraties waaraan thans overeenkomstig de door de Staatshoofden en Regeringsleiders in 1972 geuite wens wordt gewerkt, is dan ook nog niet zo ver gevorderd dat een Raadsverordening kan worden aangenomen. De Raad – die het

voorstel van de Commissie nog steeds in behandeling heeft – is blijven zoeken naar een mogelijkheid om het over die verordening eens te worden en aldus aan de wens van de Staatshoofden en Regeringsleiders tegemoet te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 240/79

van de heer Bordu

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1979)

Betreft: Invoering van het Europees Monetair Stelsel

Kan de Raad mededelen op welke bepalingen van het EEG-Verdrag de invoering van het Europees Monetair Stelsel is gebaseerd?

Antwoord

(11 oktober 1979)

De invoering van het Europees Monetair Stelsel – overeenkomstig de door de Europese Raad van 5 december 1978 gegeven aanwijzingen – heeft plaatsgevonden door middel van een aantal besluiten die, voor zover zij op het EEG-Verdrag zijn gebaseerd, op de artikelen 103, 108 en 235 daarvan berusten ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1 tot en met 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 251/79

van de heer Seefeld

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 juli 1979)

Betreft: Invoering van een Europees rijbewijs

1. Is het juist dat nog slechts één Lid-Staat bezwaren heeft tegen de invoering van een Europees rijbewijs en zo ja, welke bezwaren?

2. Wordt in de Raad momenteel over een compromis onderhandeld? En zo ja, wanneer zal dan volgens de Raad in deze sector een Europese oplossing worden gevonden?

Antwoord

(11 oktober 1979)

Zoals blijkt uit eerder verstrekte antwoorden, met name het antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Damseaux, is de Raad op zijn zitting van 20/21 december

1977 in beginsel akkoord gegaan met de invoering van een communautair rijbewijs. Juist om de moeilijkheden in verband met de verschillen tussen de nationale wetge-

vingen te overwinnen en aldus rekening te houden met de politieke vereisten van de verschillende Lid-Staten heeft de Raad besloten etappegewijs te werk te gaan en eerst te zoeken naar een communautaire oplossing, bestaande in:

- het ontwerpen van een communautair model voor een rijbewijs,
- een regeling die voorziet in onderlinge erkenning van de door de Lid-Staten afgegeven rijbewijzen. Door handhaving van de nationale procedures inzake afgifte van rijbewijzen te zamen met invoering van een systeem voor inwisseling van rijbewijzen wanneer burgers van een Lid-Staat zich in een andere Lid-

Staat vestigen, zou worden vermeden dat automobilisten die in een andere Lid-Staat voor het rijexamen zijn geslaagd, dit nogmaals moeten afleggen.

Een volgens deze opzet opgestelde ontwerp-richtlijn is op de zitting van 20 februari 1979 door de Raad behandeld, doch kon niet worden goedgekeurd, aangezien geen oplossing kon worden gevonden voor het inwisselen van rijbewijzen voor grote vrachtwagens, autobussen en reibussen.

De Raad zet zijn pogingen voort om de laatste moeilijkheden die de aanneming van een communautaire regeling in de weg staan, zo spoedig mogelijk te boven te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 256/79

van de heer Glinne

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 juli 1979)

Betreft: Toegang tot werkzaamheden in overheidsdienst en de interpretatie van artikel 48, lid 4, van het Verdrag van Rome

Op initiatief van de Belgische ministers van Openbaar Ambt en van Binnenlandse Zaken en op verzoek van een aantal provinciale gouverneurs wordt momenteel een onderzoek verricht bij verschillende lagere Belgische instanties, instellingen van openbaar nut en gespecialiseerde lichamen ten einde deze in de gelegenheid te stellen hun eventuele bezwaren tegen een soepeler interpretatie van artikel 48, lid 4, van het Verdrag van Rome kenbaar te maken, daar de bevoegde ministers blijkbaar voornemens zijn een wetsontwerp in te dienen, overeenkomstig artikel 6 van de Grondwet.

Volgens betrouwbare informatie zou het plan bestaan om niet-Belgische burgers uit de Europese Gemeenschap uitdrukkelijk meer mogelijkheden te bieden voor het aanvaarden van verschillende vaste betrekkingen in

overheidsdienst, in de ruimste zin van het woord, zonder dat zij evenwel de aan het openbaar ambt verbonden insignes mogen dragen of kunnen deelnemen aan de uitoefening van het openbaar gezag.

Is er, afgezien van het feit dat er in deze of gene Lid-Staat reeds een dergelijk gebruik bestaat of desbetreffende wetten gelden of in voorbereiding zijn, die van een „Europese geest” getuigen, geen communautaire rechtsregel nodig om van artikel 48, lid 4, een voor alle Lid-Staten geldende interpretatie vast te stellen?

Acht de Raad een dergelijk communautair rechtsvoorschrift niet wenselijk?

Zou de Raad kunnen mededelen of er nog in andere Lid-Staten dan alleen België dergelijke enquêtes worden verricht of in het voornemen liggen? Heeft de Raad erop toegezien dat er onderling overleg of samenwerking plaatsvindt bij dergelijke lofwaardige initiatieven?

Antwoord

(11 oktober 1979)

De Raad heeft geen voorstel of mededeling inzake toegang tot werkzaamheden in overheidsdienst ontvangen.

Evenmin kan de Raad uitsluitel geven over de vraag of er soortgelijke studies als waarvan de geachte Afgevaardigde met betrekking tot België melding maakt in andere Lid-Staten worden overwogen of gaande zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 260/79
van de heren Berkhouwer en Geurtsen
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juli 1979)

Betreft: Harmonisatie van statistische definities en gegevens inzake gezondheidszorg

De Raad van Ministers van Volksgezondheid heeft tijdens zijn vergadering van 16 november 1978 besloten zijn communautaire activiteiten onder andere toe te spitsen op de harmonisatie van statistische definities en gegevens inzake gezondheidszorg.

Kan de Commissie mededelen in welk stadium haar werkzaamheden terzake zich reeds bevinden?

Antwoord
(10 oktober 1979)

Tot nu toe bleven de werkzaamheden beperkt tot het verzamelen van geharmoniseerde gegevens op gebied van ziekte, invaliditeit, arbeidsongeschiktheid, arbeidsongevallen en beroepsziekten, die als grondslag moeten dienen voor het Sociaal Budget. Deze financiële gegevens hebben alleen betrekking op die sectoren van de gezondheidszorg, met inbegrip van de uitkeringen in geld of in natura en de administratieve kosten, welke ressorteren onder „sociale bescherming” en met de algemene naam „sociale uitgaven” worden aangeduid. Die gegevens worden door de Commissie gepubliceerd in de EUROSTAT-uitgave „Sociale Rekeningen” (laatste uitgave 1977); meer recente gegevens zijn opgenomen in de spoedberichten „Sociale Bescherming” van 1978 en 1/1979. Zij zullen worden aangevuld zodra de bronnen beschikbaar zijn.

Wat de statistieken in verband met de sterftecijfers naar oorzaak e.d. betreft, maakt de Commissie gebruik van de gegevens van de wereldgezondheidsorganisatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 288/79
van de heer van Miert
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 juli 1979)

Betreft: Wijziging van de accrediteringsprocedure als gevolg van de houding van de Commissie in de zaak-ROUSSOS

Is het waar dat het Comité van Permanente Vertegenwoordigers het voornemen te kennen heeft gegeven om, als gevolg van de houding van de Commissie in de zogenaamde zaak-ROUSSOS, de accrediteringsprocedure te wijzigen ten koste van de bevoegdheden van de Commissie?

Zo ja, om welke wijzigingen gaat het en hoe meent de Raad deze te kunnen motiveren?

Antwoord*(11 oktober 1979)*

De accrediteringsprocedure is in onderling overleg tussen de Raad en de Commissie vastgesteld. Wijziging van deze procedure wordt niet overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 290/79**van mevrouw Lizin****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1979)*

Betreft: Discriminatie in het gehele onderwijsstelsel

Is de Commissie niet van mening dat de tweede richtlijn inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van beroepsopleiding, beroepsmogelijkheden en bevorderingen niet spoedig dient te worden aangevuld met een richtlijn die ertoe strekt een einde te maken aan de discriminatie die zich overal in het gehele onderwijsstelsel doet gevoelen, hetgeen reeds op de basisschool begint?

Is zij reeds met de voorbereiding van een dergelijke richtlijn begonnen?

Hoeveel tijd meent zij voor de indiening daarvan nodig te hebben?

Antwoord*(11 oktober 1979)*

In het actieprogramma op onderwijsgebied, dat vervat is in de Resolutie van de Raad en van de ministers van Onderwijs, in het kader van de Raad bijeen van 9 februari 1976 ⁽¹⁾, wordt in punt IV.20 met nadruk gewezen op de betekenis van het scheppen van gelijke kansen op volledige toegang tot alle vormen van onderwijs. De noodzaak van bijzondere acties ten einde gelijke kansen op onderwijsgebied te waarborgen voor meisjes, werd met even zoveel woorden gesteld in de Resolutie van 13 december 1976 ⁽²⁾ betreffende de maatregelen die moeten worden getroffen ter verbetering van de voorbereiding van jongeren op het arbeidsproces en ter vergemakkelijking van de overgang van school naar beroepsleven (punt III 1(c)).

Bovendien werd in het proces-verbaal van de Raad, gevoegd bij Richtlijn 76/207/EEG van 9 februari 1976 ⁽³⁾ de volgende verklaring opgenomen: „Gezien de nauwe banden die er bestaan tussen onderwijs en beroepsopleiding hangt de gewenste vooruitgang met betrekking tot de gelijke behandeling op het terrein van de beroepsopleiding ten nauwste samen met het vraagstuk van de gelijke kansen voor jongens en meisjes in het al-

gemeen vormend onderwijs en in de voorlichting op het gebied van schoolkeuze. Overigens is het algemene probleem van de verwerkelijking van gelijke kansen op volledige toegang tot alle vormen van onderwijs reeds in behandeling in het kader van de samenwerking op onderwijsterrein”.

In aansluiting hierop werd onder auspiciën van de Commissie door deskundigen een studie gemaakt over „Gelijke kansen in onderwijs en beroepsopleiding voor meisjes (10 tot 18 jaar)”, die inmiddels werd gepubliceerd ⁽⁴⁾. Uitgaande van dit rapport deed de Commissie de Raad een mededeling toekomen ⁽⁵⁾, waarin een beknopte analyse van de problematiek wordt gegeven en aanbevelingen worden gedaan voor verdere acties. Na de jongste discussie in het onderwijscomité en gezien de verklaring terzake van de permanente conferentie van Europese ministers van Onderwijs in Den Haag in juni 1979 ligt het in de lijn der verwachting, dat dit onderwerp op de agenda zal komen van de volgende vergadering van de Raad en van de Ministers van Onderwijs, die hopelijk dit najaar zal plaatsvinden.

De voorbereiding van een ontwerp-richtlijn op dit terrein wordt evenwel door de Commissie niet overwogen.

⁽¹⁾ PB nr. C 38 van 19. 2. 1976, blz. 1-5.

⁽²⁾ PB nr. C 308 van 30. 12. 1976, blz. 1-3.

⁽³⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

⁽⁴⁾ Onderwijsserie - 1979, nr. 9.

⁽⁵⁾ Doc. COM(78) 499 def. van 3. 10. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 309/79**van mevrouw Clwyd****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1979)*

Betreft: Gevolgen voor het Verenigd Koninkrijk van de ontwerp-richtlijn betreffende illegale immigratie en tewerkstelling

1. Wat is de mening van de Raad over het onafgebroken verzet van de Britse vakbonden tegen de invoering van bedrijfscontroles als voorgesteld in de ontwerp-richtlijn van de EEG betreffende illegale immigratie en illegale tewerkstelling?
2. Is hij zich ervan bewust dat de met de richtlijn beoogde veranderingen aanzienlijke gevolgen zullen hebben voor de betrekkingen tussen de rassen in het Verenigd Koninkrijk?
3. Is hij het er niet mee eens dat het de Lid-Staten vrij moet staan om voor de bestrijding van illegale immigratie en illegale tewerkstelling de methoden te kiezen die het best bij hun eigen stelsel passen?

Antwoord*(11 oktober 1979)*

Het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de bestrijding van illegale migratie en illegale arbeid is nog bij de Raad in behandeling.

De Raad zal niet nalaten bij de werkzaamheden in verband met deze richtlijn rekening te houden met alle aspecten van dit probleem.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 310/79**van mevrouw Hoff, mevrouw Clwyd en de heren Boyes, Linde en Schmitt****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1979)*

Betreft: Discriminatie van vrouwen die in dienst zijn bij het Britse leger in Duitsland

1. Is de Commissie op de hoogte van het bestaan van een voor de vrouwelijke werknemers van het Britse leger in Duitsland geldend voorschrift krachtens hetwelk zij worden ontslagen wanneer zij met een Duitser huwen?
2. Erkent zij dat dit een openlijke discriminatie is van vrouwen, aangezien een dienovereenkomstig voorschrift niet voor mannen geldt?
3. Wil zij ter zake onverwijld een onderzoek instellen?

Antwoord*(10 oktober 1979)*

Bij de Commissie zijn geen klachten binnengekomen over de situatie waarop de geachte Afgevaardigden doelen.

Niettemin heeft zij de Regering van het Verenigd Koninkrijk verzocht alle nodige gegevens te verstrekken om te kunnen bezien of de bedoelde situatie valt onder de bepalingen van het EEG-Verdrag en meer in het bijzonder van Richtlijn 76/207/EEG van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden ⁽¹⁾.

De Commissie zal derhalve nagaan of er aanleiding is tot enige actie op communautair niveau en daarvan mededeling doen aan de geachte Afgevaardigden.

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 323/79**van mevrouw Lizin****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(31 juli 1979)*

Betreft: Publikaties voor de scholen

Is de Commissie niet van mening, dat de publikaties die zij aan instellingen voor middelbaar onderwijs stuurt een politieke controle moeten ondergaan, in het bijzonder wanneer dergelijke publikaties zich duidelijk en onguanceerd voor kernenergie uitspreken?

Op welk niveau wordt thans tot dergelijke publikaties besloten?

Is de Commissie niet van mening dat dergelijke publikaties aan de op onderwijsterrein bevoegde parlementaire instanties voorgelegd zouden moeten worden?

Antwoord*(10 oktober 1979)*

De publikaties van de Commissie hebben tot doel bekendheid te geven aan het communautaire beleid en de motivering daarvan. Zij worden onder verantwoordelijkheid van de Commissie uitgegeven.

De Commissie heeft steeds gezegd dat het gebruik van kernenergie noodzakelijk is, met uiteraard de meest strikte veiligheidsmaatregelen. De Staats- en Regeringsleiders hebben deze noodzaak tijdens de vergadering van de Europese Raad op 21 en 22 juni jongstleden overigens bevestigd.

De verspreiding van sommige publikaties van de Commissie in onderwijsinstellingen geschiedt met instemming van de nationale autoriteiten die voor die instellingen verantwoordelijkheid dragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 341/79

van de heer Ansquer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 augustus 1979)

Betreft: Valorisatie van de communautaire voorraden cokeskolen

Welke conclusies trekt de Commissie uit het recente rapport van „Eurofer” waarin de Gemeenschap wordt gewaarschuwd voor de problemen die zich in het midden van de jaren tachtig rond de energievoorziening kunnen voordoen, indien men in het kader van het Europees beleid er niet in zou slagen de binnenlandse voorraden cokeskolen zo veel mogelijk te valoriseren?

Antwoord

(10 oktober 1979)

In de door EUROFER gemaakte studie wordt de positie van de communautaire ijzer- en staalindustrie voor wat betreft de voorziening van die industrie met cokeskolen – positie die de Commissie bekend is – bevestigd.

De Gemeenschap beschikt reeds sedert 1967 in EGKS-verband over een stelsel waarmee het mogelijk is produktiecapaciteiten inzake cokeskolen te handhaven om redenen die verband houden met de continuïteit van de voorziening. Beschikking 73/287/EGKS van de Commissie van 25 juli 1973 ⁽¹⁾, die thans van kracht is, geeft door middel van een uitbreiding van de regels inzake de prijsaanpassing de mogelijkheid de prijzen van cokeskolen en cokes bestemd voor de ijzer- en staalindustrie te verlagen, het geheel aangevuld door een communautair financieringsstelsel ten behoeve van de intracommunautaire handel.

De Commissie heeft in oktober 1978 voorgesteld dit stelsel op bepaalde punten te verbeteren voor cokeskolen. Zij hoopt dat de Raad hiermede zal instemmen en bij eenstemmigheid uitspraak zal doen, overeenkomstig artikel 95, eerste alinea, van het EGKS-Verdrag, vóór het einde van het jaar.

⁽¹⁾ PB nr. L 259 van 15. 9. 1973, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 357/79

van de heer Glinne

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1979)

Betreft: Energiebesparend apparaat

Het eerste energiebesparend apparaat dat aan de officiële normen beantwoordt, is onlangs door de „Union technique de l'automobile, du motocycle et du cycle” (UTAC) goedgekeurd.

Met behulp van deze door een Franse uitvinder, de heer André Malherbe, gebouwde regelaar kunnen de automobilisten voor een kostprijs van minder dan 200 Ffr. vooral in het stadsverkeer en op drukke verkeerswegen 5 tot 8 % op het energieverbruik besparen. Het apparaat, dat de vorm van een capsule met een doorsnede van 5 cm heeft en honderd gram weegt, wordt op de carburator bevestigd.

Het algemeen gebruik van deze regelaar zou een aanzienlijke besparing mogelijk maken en aldus tegemoetkomen aan het streven van de Europese Raad van 21 en 22 juni jongstleden, die toezegde „een matiger en rationeler gebruik van aardolie te waarborgen”.

Kan de Raad de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke maatregelen zijn op het niveau van de Negen genomen om de snelle bouw van dit apparaat te waarborgen?
2. Welke maatregelen zijn genomen om ervoor te zorgen dat in de toekomst alle in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in de handel gebrachte motorvoertuigen met dit apparaat worden uitgerust?

Antwoord*(11 oktober 1979)*

1. Op 12 juni 1978 heeft de Raad, op voorstel van de Commissie, een verordening vastgesteld betreffende het verlenen van financiële steun aan demonstratieprojecten inzake energiebesparing (zie Verordening (EEG) nr. 1303/78) ⁽¹⁾. De Raad heeft op 9 april 1979 ook een verordening vastgesteld waarbij het maximumbedrag van de uit hoofde van vorengenoemde verordening toe te kennen steun wordt vastgesteld op 5,5 miljoen ERE voor het gehele vierjarenprogramma (zie Verordening (EEG) nr. 725/79) ⁽²⁾.

2. De Raad wijst erop dat elk communautair demonstratieproject, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1303/78:

- betrekking dient te hebben op de bouw van installaties waarin op ware grootte nieuwe uitrustingen dan wel nieuwe procédés of produkten worden gebruikt, die aanzienlijke energiebesparingen mogelijk maken. Bij een dergelijk project dient een nieuwe techniek dan wel een nieuw procédé of product te worden toegepast of dienen reeds bekende technieken, procédés of produkten een nieuwe toepassing te vinden; deze tweede mogelijkheid omvat zowel nieuwe combinaties van reeds bekende technieken, procédés of produkten als nieuwe toepassingen van technieken, procédés of produkten in onderling reëel verschillende omstandigheden;
- voorts dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

- het moet worden voorafgegaan door studies op het stuk van uitvoerbaarheid of door onderzoeken en ontwikkelingswerkzaamheden;
- het moet een stimulans kunnen zijn voor de bouw van andere installaties van hetzelfde type in de Gemeenschap en reële perspectieven bieden voor gebruik op commerciële schaal;
- in verband met de risico's of de aanzienlijke investeringen die zulke activiteiten met zich brengen, is er voor de demonstratie van potentieel levensvatbare projecten geen voldoende zekerheid wat betreft de financiering.

3. In verband nu met het door het geachte Parlementslid beoogde specifieke project zij erop gewezen dat de maker ervan, indien hij het in overeenstemming acht met bovengenoemde voorwaarden, bij de Commissie der Europese Gemeenschappen een voorstel voor een demonstratieproject kan indienen, aangezien het deze Instelling is die, conform de geldende voorschriften, een besluit dient te nemen over het al dan niet verlenen van steun aan de projecten na raadpleging van een Raadgevend Comité voor het beheer van demonstratieprojecten, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten.

4. De Raad wijst er ten slotte op dat de Commissie hem tot dusverre nog geen voorstel heeft voorgelegd dat betrekking heeft op maatregelen die moeten worden genomen om te bereiken dat alle in de Lid-Staten te koop aangeboden motorvoertuigen in de toekomst worden uitgerust met een inrichting van het door het geachte Parlementslid beschreven type.

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 16. 6. 1978.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 12. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 367/79

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1979)

Betreft: Stelsel van algemene preferenties ten aanzien van China en Bulgarije

Kan de Commissie aangeven waarom enerzijds aan China een stelsel van algemene preferenties is aangeboden terwijl dit anderzijds aan Bulgarije is geweigerd?

Antwoord

(9 oktober 1979)

Toen in 1971, voor een periode van tien jaar, haar stelsel van algemene tariefpreferenties in werking trad, stelde de Gemeenschap die regeling open voor al de landen die deel uitmaakten

van de „Groep van 77”. Ten aanzien van de andere landen die voor de preferenties in aanmerking wensen te komen, zoals China en Bulgarije, neemt de Gemeenschap een besluit per afzonderlijk geval; ieder geval wordt in economisch opzicht op zijn eigen merites beoordeeld, en de aard van de betrekkingen van het land in kwestie met de Gemeenschap blijft daarbij buiten beschouwing.

De analyse van de diverse in het geding zijnde factoren, en met name de voornaamste economische indicatoren tonen aan dat China als een ontwikkelingsland dient te worden beschouwd. Zo bedraagt volgens de Chinese autoriteiten het BNP per hoofd er 139 dollar. Het werd derhalve dienstig geacht de opnemings van dat land onder de begunstigden van het voor 1980 overwogen schema voor te stellen.

Bulgarije bevindt zich zijnerzijds in een zodanige economische situatie, dat het tot de meest ontwikkelde van de huidige begunstigden zou behoren. In die omstandigheden, mede in acht genomen dat de Gemeenschap de structuur dient uit te werken van de regeling die vanaf 1981 zal worden toegepast, werd het niet opportuun geacht de opnemings van Bulgarije onder de begunstigden van het schema voor 1980 voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 371/79

van mevrouw Caretoni Romagnoli
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 augustus 1979)

Betreft: Uitstalling van het tijdschrift „Vrouwen in Europa”

Waarom ontbrak bij verschillende publikaties in de stand van de Commissie tijdens de openingsvergadering van het Europese Parlement het tijdschrift „Vrouwen in Europa”, hoewel dit in zes talen gepubliceerde tijdschrift een nuttig instrument is gebleken voor de voorbereiding van de rechtstreekse algemene verkiezing van het Parlement?

Antwoord

(12 oktober 1979)

In verband met de beperkte plaatsruimte waarover de Commissie beschikte voor het tentoonstellen van haar publikaties bij de zitting van het Europese Parlement in juli, kon slechts een beperkt aantal publikaties worden getoond.

De Commissie is voornemens om ook bij de volgende zittingen van het Europese Parlement een keuze van haar publikaties ter inzage te leggen. Uiteraard zal ook „Vrouwen in Europa” hierbij zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 384/79

van mevrouw Wiczorek-Zeul
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 augustus 1979)

Betreft: Oprichting van een inkooporganisatie van gemeenschappelijk nut door de Europese Gemeenschap

1. Hoe beoordeelt de Commissie het voorstel om een de negen Lid-Staten van de Gemeenschap omvattende olie-inkooporganisatie van gemeenschappelijk nut op te richten, om onafhankelijk van de particuliere multinationale ondernemingen olie van de OPEC-landen te kunnen inkopen?

2. Welke juridische vorm zou volgens het Gemeenschapsrecht voor een dergelijke inkooporganisatie mogelijk en nodig zijn?

3. Op welke gebieden ziet de Commissie mogelijkheden voor compensatietransacties van de EG voor olieleveranties uit de OPEC-landen?

Hoe beoordeelt zij de tot nog toe gesloten „oliecompensatietransacties” van individuele Lid-Staten (bij voorbeeld de wapens-oliecompensatietransacties van Frankrijk met Irak)?

Antwoord

(12 oktober 1979)

1 en 2. Het vraagstuk van de eventuele oprichting van een Europese inkooporganisatie van gemeenschappelijk nut werd in het kader van de Commissie nooit aan de orde gesteld. Dergelijke organisaties worden in sommige Lid-Staten bestudeerd. Oprichting van een dergelijke organisatie is afhankelijk van substantiële vorderingen op het gebied van het gemeenschappelijk energiebeleid.

3. De Commissie denkt niet aan ruilakkoorden maar wel aan samenwerkingsakkoorden met olieproducerende landen zoals die waren neergelegd in de mededeling van de Commissie aan de Raad van 5 februari 1979, inzake de gegevens voor een buitengemeenschappelijke actie van de Gemeenschap op energiegebied ⁽¹⁾.

De Commissie onthoudt zich van commentaar omtrent het tweede deel van de vraag.

⁽¹⁾ Doc. COM(79) 23 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 396/79

van Lord O'Hagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 augustus 1979)

Betreft: Aantal gepensioneerde EG-ambtenaren

Kan de Commissie mededelen hoeveel EG-ambtenaren momenteel pensioen ontvangen van de communautaire instellingen en daarbij vermeldend het aantal gepensioneerde ambtenaren in de afzonderlijke Lid-Staten en, voor elk land waar deze mensen zich na hun pensionering hebben gevestigd, welke salaristrap zij op het moment van de pensionering hadden bereikt?

Antwoord

(10 oktober 1979)

Het geachte parlementslid gelieve de gevraagde gegevens aan te treffen in de hiernavolgende tabel, die de stand van zaken op 1 september 1979 weergeeft.

Land	Lid-Staten									Derde landen	Totaal
	D	F	I	NL	B	L	UK	DK	IRL		
	112	146	115	38	250	133	4	3	1		
Totaal	112	146	115	38	250	133	4	3	1	13	816
Rang											
A 1	10	8	4	4	12	3	—	—	—	1	43
A 2	8	15	3	2	24	11	1	1	1	1	67
A 3	14	19	12	6	25	4	1	—	—	—	81
A 4	14	22	10	7	39	16	—	1	—	4	113
A 5	10	6	6	3	16	6	2	1	—	2	52
A 6	4	6	3	4	1	2	—	—	—	—	20
A 7	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—	3
B 1	17	19	12	4	16	12	—	—	—	—	80
B 2	6	8	10	1	15	14	—	—	—	1	55
B 3	2	6	6	1	4	2	—	—	—	—	21
B 4	2	1	4	—	3	—	—	—	—	—	10
C 1	7	16	10	1	22	20	—	—	—	1	77
C 2	8	15	10	—	31	21	—	—	—	1	86
C 3	1	2	7	1	11	7	—	—	—	1	30
C 4	2	1	2	1	10	1	—	—	—	—	17
C 5	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1
D 1	5	1	9	2	17	9	—	—	—	1	44
D 2	1	1	5	—	2	4	—	—	—	—	13
D 3	—	—	1	—	2	—	—	—	—	—	3

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 411/79

van de heer Normanton

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 augustus 1979)

Betreft: EOF-lening en de textielindustrie

In perscommuniqué 35/79 van de Europese Investeringsbank van 21 juni 1979 wordt medegedeeld dat overeenstemming is bereikt over een lening van het EOF voor de bouw van een textielfabriek, voor de produktie van badstof „die bestemd is voor de Kameroense markt en voor de andere landen van de Dounane- en Economische Unie van Centraal-Afrika”.

Hoe denkt de Commissie, gezien het verslag van het Europese Parlement over de crisis in de textielindustrie (van 13 december 1977), de nog steeds uiterst zorgwekkende situatie in de communautaire textielindustrie en de uit de multivezelovereenkomst voortvloeiende verplichtingen, te kunnen waarborgen dat de voorwaarden in verband met de afzetmarkt van de Kameroense fabriek worden nageleefd?

Antwoord*(10 oktober 1979)*

Het geval waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, betreft een lening uit de eigen middelen van de Europese Investeringsbank waaraan een rentesubsidie uit de middelen van het Europese Ontwikkelingsfonds is verbonden.

De afzetmogelijkheden voor de produktie van deze fabriek zijn door de EIB zorgvuldig bestudeerd, waarbij de Bank tot de volgende conclusies is gekomen:

- er bestaat thans geen enkele badstoffabriek in de landen van de Douane- en Economische Unie van Centraal-Afrika (DEUCA) (Kameroen, Centraalafrikaanse Staat, Kongo, Gafon); de huidige markt wordt in hoofde ook verzorgd door invoer uit het Verre Oosten;
- volgens een voorzichtige marktprognose voor badstof in de landen van DEUCA zal de vraag in 1982/1983 – wanneer de fabriek haar normaal produktiepeil zal hebben bereikt – de produktiecapaciteit van de fabriek met ongeveer 30 % te boven gaan, nog afgezien van de afzetmogelijkheden in Tsjaad en Zaïre.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 444/79**van Lord O'Hagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(11 september 1979)*

Betreft: Opslag van radioactieve afvalstoffen

De Commissie is zich – naar mag worden aangenomen – bewust van de alom in de Gemeenschap bestaande bezorgdheid over de opslag van radioactieve afvalstoffen.

1. Over welke bevoegdheden beschikt de Gemeenschap met betrekking tot de opslag van radioactieve afvalstoffen?
2. Welke voorstellen zou de Commissie dienaangaande willen indienen?

Antwoord*(12 oktober 1979)*

1. Krachtens hoofdstuk I „Ontwikkeling van het onderzoek” van het Euratom-Verdrag, voert de Gemeenschap belangrijke onderzoek- en ontwikkelingsacties uit op het gebied van het beheer en de opslag van radioactieve afvalstoffen.

Deze acties worden uitgevoerd bij de instellingen van het Gemeenschappelijk centrum voor onderzoek en in samenwerking met de bevoegde organismen en industrieën in de Lid-Staten.

2. Zo heeft de Commissie met name op 1 maart 1979 voorstellen gedaan voor een tweede vijfjarenprogramma op dit gebied (1980–1984) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(79) 81.

Dit programma is momenteel voor advies in behandeling bij het Europese Parlement en moet voor eind 1979 worden goedgekeurd.

Voorts heeft de Commissie op 24 augustus 1977 een voorstel gedaan voor een communautair actieprogramma dat alle vraagstukken in verband met het beheer van radioactieve afvalstoffen beslaat; de O & O-actie vormt hiervan slechts een onderdeel ⁽¹⁾.

Het Europese Parlement heeft in zijn resolutie van 17 maart 1978 gunstig advies over dit programma uitgebracht. Het programma is evenwel nog steeds in discussie bij de Raad.

⁽¹⁾ Doc. COM(77) 397 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 445/79

van de heer Key

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Energie

De stijgende brandstoffenprijzen – zowel voor gas als voor olie – en de dalende brandstoffenreserves leiden ertoe dat steeds meer wordt aangedrongen op de ontwikkeling van vervangende brandstoffen, met name op het gebied van de procédés voor de omzetting van kolen.

Indien het de bedoeling is dat tegen het einde van deze eeuw economisch rendabele installaties voor de omzetting van kolen in bedrijf worden gesteld, zal de ontwikkeling van een proefinstallatie via een demonstratiemodel tot een prototype van een economisch rendabele installatie krachtig moeten worden bevorderd, ten einde de betrouwbaarheid van een dergelijke installatie te kunnen aantonen.

1. Welke stappen heeft de Commissie op dit gebied ondernomen?
2. Welke verdere stappen overweegt de Commissie op dit zeer belangrijke gebied te ondernemen?
3. Welke criteria acht de Commissie geschikt voor de keuze van de vestigingsplaatsen voor een vloeibaarmakingsinstallatie?

Antwoord

(12 oktober 1979)

1. a) De Raad heeft zijn goedkeuring gehecht aan de voorstellen van de Commissie inzake de financiële steun aan demonstratieprojecten voor de exploitatie van alternatieve energiebronnen waaronder de vloeibaarmaking en de vergassing van vaste brandstoffen. Het gaat hier om de Verordeningen (EEG) nr. 1302/78 ⁽¹⁾, nr. 726/79 ⁽²⁾ en nr. 728/79 ⁽²⁾ van de Raad. Voor de vloeibaarmaking van vaste brandstoffen werd als financiële steun aan communautaire projecten een maximumbedrag van 50 miljoen ERE voor 5 jaar uitgetrokken.
- b) In het kader van bovengenoemde verordeningen heeft de Commissie reeds een financiële steun van 15,8 miljoen ERE voor de eerste fasen van de vier demonstratieprojecten inzake de vloeibaarmaking en de vergassing van vaste brandstoffen toegekend.

⁽¹⁾ PB nr. L 158 van 16. 6. 1978.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 12. 4. 1979.

2. De Commissie overweegt het reeds vastgestelde maximumbedrag van 50 miljoen ERE op 100 miljoen ERE te brengen, gezien de huidige toestand op energiegebied.
3. De keuze van de vestigingsplaatsen van de installaties voor de vloebaarmaking en de vaststelling van de in aanmerking te nemen criteria ressorteren niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 446/79

van de heer Bøgh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1979)

Betreft: Financiële garanties van de zijde van multinationale ondernemingen voor communautaire activiteiten

Het jeugdorkest van de EG, dat onder auspiciën van de Commissie is opgericht en waarvan de ministers-presidenten van de negen Lid-Staten het Erecomité vormen, ontvangt van IBM-Europa financiële steun voor het gedeelte van zijn budget dat niet door de kredieten van de Commissie en de Lid-Staten is gedekt. Dat een en ander tot de publieke opinie is doorgedrongen, blijkt zowel uit de uitvoerige dankbetuigingen van het bestuur van het orkest jegens IBM als uit de reclame die IBM voor zichzelf maakt in het over het orkest verschenen drukwerk.

Is de Commissie van oordeel dat verheven culturele activiteiten, waarvoor de EG haar naam en prestige leent en geld beschikbaar stelt, op dezelfde wijze kunnen worden gefinancierd als een professioneel voetbalelftal?

Acht de Commissie het verenigbaar met de aan de EG gestelde verwachtingen wat betreft het initiatief voor verbetering van de controle van de activiteiten van de multinationale ondernemingen in de Lid-Staten, als een communautair prestige-project afhankelijk wordt gesteld van een multinationale onderneming?

Antwoord

(10 oktober 1979)

1. De financiële bijdragen van de Lid-Staten en uit de begroting van de Gemeenschap zijn ontoereikend om alle uitgaven van het Jeugdorkest van de Gemeenschap te dekken, zodat financiële steun van het bedrijfsleven voor de activiteiten van dit orkest onontbeerlijk is.

Ook het Parlement heeft dit erkend toen het in zijn resolutie van 8 maart 1976 ⁽¹⁾ de Commissie verzocht „de nodige maatregelen te treffen om te waarborgen dat de Gemeenschap het beschermheerschap voor dit Jeugdorkest op zich neemt”, waarbij het er tevens op wees „dat de nodige middelen uit particuliere bronnen zullen worden geput”.

2. Uit het programma voor de tournee van 1979 blijkt dat een aanzienlijk aantal ondernemingen financiële steun aan het orkest heeft verleend. De Commissie vindt dit een gunstige ontwikkeling en hoopt dat andere ondernemingen ook in staat zullen zijn een bijdrage te geven. De jongste serie concerten werd algemeen als een succes beschouwd en kan een aanmoediging betekenen voor mogelijke steunverleners.

⁽¹⁾ PB nr. C 79 van 5. 4. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 488/79

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1979)

Betreft: „Controle” van de olieprijsen

De winsten van de oliemaatschappijen, die reeds vóór 1973 aan de ruime kant waren, zijn thans volledig in opspraak geraakt. In de Verenigde Staten stelt het ministerie van Justitie thans een onderzoek in naar de vraag of er sprake is van een „samenzwering” van de oliemaatschappijen ten koste van het algemeen belang, dan wel of zij de bepalingen van de anti-trust-wetgeving hebben geschonden.

Kan de Commissie mededeling doen over de aard en het resultaat van de in 1978 en 1979 door haar genomen maatregelen om in deze sector te zorgen voor een mededingingswetgeving, die het publiek beschermt tegen een „gecontroleerd” en via kartels gevoerd beheer van de prijzen door de oliemaatschappijen, onafhankelijk van andere fiscale heffingen door de regeringen?

Antwoord

(12 oktober 1979)

Als aanvulling op de nationale voorschriften inzake mededinging en vaststelling van de maximumprijzen hebben de door de Commissie getroffen maatregelen er aanzienlijk toe bijgedragen dat de invoerprijzen, de verbruikersprijzen en de prijzen af- raffinaderij doorzichtiger zijn geworden. Dit stond de Commissie ook voor ogen met Richtlijn 76/491/EEG ⁽¹⁾ en Besluit nr. 79/607/EEG van de Commissie ⁽²⁾ van 30 mei 1979 ter uitvoering van voornoemde richtlijn met het oog op de verbetering van het bestaande systeem voor informatie en overleg inzake de prijzen van ruwe aardolie en aardolieprodukten in de Gemeenschap.

Voorts heeft de Raad op voorstel van de Commissie een principebesluit genomen over registratie van de totale import van ruwe aardolie en/of aardolieprodukten in de Gemeenschap.

De Commissie volgt de ontwikkeling van de olieprijsen op de spotmarkten in Noordwest-Europa (Rotterdam) en het Middellandse-Zeegebied. Tenslotte publiceert de Commissie sedert juli 1979 wekelijks een aardoliebulletin met de jongste gegevens over de prijzen van aardolieprodukten in de Gemeenschap.

Wat de in de schriftelijk gemaakte opmerkingen over het prijsbeleid bij de oliemaatschappijen betreft, wijst de Commissie het geachte Parlements lid op haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 356/79 van de heer Schmidt.

⁽¹⁾ PB nr. L 140 van 28. 5. 1976.

⁽²⁾ PB nr. L 170 van 9. 7. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 499/79

van de heer John David Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1979)

Betreft: Infrastructuur vervoer

Zoals werd aangekondigd zou de Commissie in 1979 algemene richtlijnen opstellen voor een communautair infrastructuurbeleid voor het vervoer.

Heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk eventueel voorstellen ingediend op het gebied van het vervoer over de weg, over zee of per spoor welke zouden kunnen worden opgenomen in het memorandum over de algemene richtlijnen?

Antwoord

(10 oktober 1979)

1. De Commissie bereidt inderdaad een document voor over het gemeenschappelijk infrastructuurbeleid voor het vervoer.

Hierin zal worden nagegaan welke rol de Gemeenschap kan spelen bij de ontwikkeling van de vervoerinfrastructuur met name ter bevordering van het personen- en goederenverkeer. In het document zal geen standpunt worden ingenomen over specifieke projecten.

2. Met het oog op de opstelling van dit document en met name ter voorbereiding van een verslag over de knelpunten, waarom de Raad de Commissie uitnodigt, van de Lid-Staten gegevens te verzamelen omtrent de capaciteitsproblemen van hun infrastructuur.

In de in dit verband ontvangen bijdrage van het Verenigd Koninkrijk zijn derhalve voorstellen gedaan die zouden kunnen worden opgenomen in het onder punt 1 bedoelde algemene document.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 505/79

van de heer John David Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1979)

Betreft: Steun aan Ulster van de EIB

Welke projecten werden door de EIB gesteund sedert 1973 in de graafschappen Antrim, Armagh, Down, Fermanagh, Tyrone en Londonderry?

Antwoord

(18 oktober 1979)

De Europese Investeringsbank heeft van januari 1973 tot 31 augustus 1979 in totaal voor 69,45 miljoen Pond sterling (104,38 miljoen rekeneenheden) kredieten in Ulster verstrekt. Het gaat hier om de volgende verrichtingen:

	Miljoen	
	£st.	RE
1974 — Vliegtuigbouw Belfast (Short Brothers & Harland Ltd.)	2,5	4,7
1977 — Uitbreiding en modernisering van het provinciale telecommunicatienet (Post Office)	18,5	27,9
1979 — Bouw van de eerste fase van een thermische centrale in Kilroot (graafschap Antrim) (Northern Ireland Electricity)	33,3	49,3
— Verbetering van het, vooral intercommunale en stedelijke, wegennet (Belfast, Londonderry) (Department of Finance for Northern Ireland)	15,0	22,2
Voorts werd in het graafschap Londonderry een krediet verleend uit een lening die de EIB aan de Industrial and Commercial Finance Corporation Ltd. heeft toegekend voor de financiering van industriële projecten van kleine en middelgrote omvang.	0,15	0,28

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 527/79

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1979)

Betreft: Energie

1. Heeft het bevoegde Commissielid de door mij op 1 juni 1979 aan de Commissie gedane suggestie om een consortium op te richten voor onderhandelingen met de OPEC over de aankoop van olie in grote hoeveelheden met het oog op voordeliger prijzen, nog verder overwogen?
2. Kan de Commissie mededelen of het voor de Lid-Statens vastgestelde algemene voorraadniveau (namelijk 100 dagen) in stand is gehouden? Ligt het minimum in Ierland nog steeds onder het verplichte peil van 90 dagen, zoals het geval was in juni van dit jaar? Is het peil van de voorraden in Ierland, dat in juni nog voldoende was voor 67 dagen, inmiddels aangevuld?
3. Kan de Commissie mededelen hoe het jongste verslag over de bevoorradingssituatie in elk der Lid-Statens luidt, en kan zij zeggen hoe de bevoorradingssituatie er gedurende de komende winter vermoedelijk zal uit zien?

Antwoord

(12 oktober 1979)

1. Het geachte Parlementslid gelieve kennis te nemen van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 384/79 ⁽¹⁾ van mevrouw Wiczorek-Zeul betreffende de oprichting van een olie-inkooporganisatie van gemeenschappelijk nut door de Europese Gemeenschap.
2. Het gemiddelde niveau van de verplichte voorraden die door de Gemeenschap in 1979 werden aangehouden, varieerde van 97 tot 109 dagen. Het huidige voorraadniveau, ongeveer 109 dagen, is bijna identiek met dat van het vorige jaar. Ierland heeft in de laatste maanden zijn verplichte voorraden aanzienlijk verhoogd en beschikt thans over voorraden voor 91 dagen.

⁽¹⁾ Zie blz. 14 van dit Publikatieblad.

3. De situatie op het gebied van de voorziening van de Gemeenschap met ruwe aardolie en aardolieprodukten is de laatste maanden verbeterd.

Het evenwicht tussen vraag en aanbod blijft evenwel onzeker en zou nog wankeler kunnen worden indien, enerzijds, de inspanningen op het gebied van de energiebesparing zouden afnemen en, anderzijds, nieuwe factoren de nog twijfelachtige stijging van het aanbod zouden komen verstoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 546/79

van de heer Scott-Hopkins

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 september 1979)

Betreft: De heer Wang Ah Wah

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 226/79 ⁽¹⁾ van 18 juni jl. verklaarde de Commissie dat zij schendingen van de rechten van de mens verfoeit. Welke stappen heeft zij inmiddels ondernomen om de heer Wang Ah Wah te helpen en zal zij spoedig concrete demarches doen om gedaan te krijgen dat de heer Wang Ah Wah wordt vrijgelaten of althans berecht?

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 27. 8. 1979, blz. 30.

Antwoord

(11 oktober 1979)

Zoals de Commissie reeds in haar vorig antwoord verklaarde, is zij van zins een ferme houding te blijven aannemen op het punt van de verdediging van de rechten van de mens in de gehele wereld.

Het geachte Parlementslid zal er echter begrip voor hebben dat het voor de Commissie niet mogelijk is individuele gevallen te onderzoeken.
